

HET FEESTJE
(The Party)

Eenakter

door

DEREK BENFIELD

vertaling

Han Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET FEESTJE - THE PARTY** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DEREK BENFIELD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Ethel Fortune

Eleanor Fortune Ethels dochter.

Sam Fortune Eleanors man.

Jack Andrews Sams Collega.

DECOR:

De woonkamer van het huis van de familie Fortune in Fulham. Het is winter. De lichten zullen eenmaal gedimd worden om het einde van een dag aan te geven. De kamer is keurig maar wat armoedig gemeubileerd. Ondanks de koude buiten heerst er een gezellige warmte.

Als het doek opengaat zit Ethel Fortune in een leunstoel voor de haard. Zij is aan het breien. Zij is ongeveer 65, een pezige vrouw met pretoogjes. Eleanor brengt het theeblad binnen uit de keuken en zet het op tafel. Eleanor is ongeveer 37 en lijkt soms ouder. Ze is vroeger waarschijnlijk knap geweest maar heeft de laatste tijd niet veel zorg besteed aan haar uiterlijk. Een warme wat aandoenlijke persoonlijkheid.

Ethel: Wat heb je daar?

Eleanor: De thee. Hij zal zo wel thuiskomen en dan heeft hij graag thee.

Ethel: Je verwent hem. Het zou goed zijn als hij op een dag thuis kwam en ontdekte dat er geen thee klaarstond en dat jij naar de bioscoop was. Dan zou hij je meer waarderen.

Eleanor: Hij waardeert me nu ook wel.

Ethel: Hoe weet je dat hij je niet op de koop toeneemt?

Eleanor: Dat zou hij nooit. Sam niet.

Ethel: Je staat teveel voor hem klaar. Ik heb nooit zo voor hem klaargestaan toen hij een kind was.

Eleanor: Hij is zo hulpeloos. Er moet iemand voor hem klaarstaan.

Ethel: Ja, hulpeloos is hij. Jij hebt hem hulpeloos gemaakt. Toen hij een jochie was kon hij op eigen benen staan. Al dat iedere dag thuis zijn voor de thee. Dat is niet goed voor hem.

Eleanor: Oh lieve hemel! Ik durf te wedden dat jij net zo was met jouw Albert toen die nog leefde.

Ethel: Dat was iets anders. Die was altijd al hulpeloos. *(we horen de voordeur open en dicht gaan)*

Eleanor *(roept)*: Ben jij dat, Sam?

Ethel: Wie denk je dat het is?

Sam *(achter)*: Ja schat.

Eleanor *(roept)*: Je bent mooi op tijd. De thee is klaar.

Ethel kijkt haar eens aan. Sam Fortune komt binnen met overjas aan en das om. Midden veertig, een prettige man, hartelijk en vriendelijk maar met weinig initiatief.

Sam *(binnenkomend)*: Heerlijk. Ik ben aan een kop thee toe. *(Eleanor neemt zijn overjas en das aan en ontvangt een kort zoentje, een ritueel voortgekomen uit vele herhalingen maar daarom niet minder gemeend)* Je had al die moeite niet moeten doen.

Eleanor: Dat zeg je iedere dag, Sam.

Sam: Werkelijk? Oh.

Ethel: Het zou je verbazen als ze die moeite niet deed.
Sam (*kust haar*): Hallo moeder. Schiet je al op met het breiwerk?
Ethel (*speels*): Het is niet voor jou, dus sta er niet naar te kijken.
Sam (*warmt zijn handen aan de haard*): Het vriest.
Eleanor: Denk je dat er sneeuw komt?
Sam: Zou me niet verwonderen. Zou me helemaal niet verwonderen.

Eleanor gaat naar de gang met zijn jas en das. Sam wrijft zijn handen warm. Hij loopt naar de tafel en neemt de deksel van de theepot. Hij kijkt in de theepot.

Ethel: Ze heeft echt niet vergeten de thee erin te doen, hoor.
Sam: Weet ik wel. Ik keek alleen maar in de theepot, anders niks. Een man mag toch wel in zijn eigen theepot kijken?
Ethel: Vooruit. Roer er maar eens flink in. Ik weet dat je daar naar snakt.

Sam aarzelt even, doet het dan vlug, doet de deksel er weer op en stapt weg als Eleanor terugkomt.

Eleanor: Een prettige dag gehad op kantoor, schat?
Sam (*nonchalant*): Ging wel.
Eleanor: Iets aan de hand?
Sam: Nee. Waarom? Je vroeg of ik een prettige dag gehad had. Ik zei: ging wel. Het was niet opwindend, het was geen dijenkletser, het was niet opwekkend.. het ging wel.
Eleanor (*een beetje uit het veld geslagen door zijn antwoord*): Nou, je hoeft niet zo te doen.
Sam: Ik doe niet "zo". Ik vertelde je gewoon hoe het op kantoor was. Dat is alles.
Eleanor: Ik zal het nooit meer vragen als het je van streek maakt.
Sam: Het heeft me niet van streek gemaakt. Maar je kunt niet verwachten dat ik opgewonden zal rondspringen als je me vraagt over kantoor. Het is nou eenmaal geen erg opwindend kantoor.
(*Eleanor schenkt thee*)
Ethel: En juffrouw Fish?
Sam: Juffrouw Fish?
Ethel: Ja. Je hebt wel eens gezegd dat die wel opwindend was.
Sam: Nee, niet waar.
Ethel: Ik weet het nog alsof het gisteren was. Je kwam binnen door die deur met een grijns op je gezicht en je zei: "Die juffrouw Fish die bij ons op kantoor werkt is opwindend."

Eleanor: Sam Fortune!

Sam: Dat moet lang geleden zijn. Ik geloof dat Juffrouw Fish al jaren niet meer opwindend is geweest.

Eleanor (*beetje bits*): Hier, neem een kop thee. (*zij geeft hem een kop thee*)

Sam: Dank je wel, schat.

Eleanor: Boterhammetje?

Sam: Ja.

Eleanor (*biedt Ethel thee en boterhammetje aan*): Moeder?

Ethel: Wel, nou het toch klaar hebt kan ik net zo goed wat nemen.

Eleanor: Het hoeft niet hoor. Alleen maar omdat het er is hoeft je het nog niet te nemen. Je mag het gerust zeggen.

Ethel (*neemt thee en brood aan*): Wat heb je?

Eleanor: Niks. (*zij gaat zitten en ze eten even in stilte*) Je denkt er toch niet over van kantoor weg te gaan, hè Sam?

Sam: Waarom zou ik daarover denken?

Eleanor: Je klonk zo ontevreden. Ik heb je nog nooit zo ontevreden horen klinken. (*Sam zet zijn theekop neer en leunt geduldig over de tafel*)

Sam: Hoor 'ns. Jij vroeg of ik een prettige dag had gehad op kantoor. Ik zei het ging wel. Dat was alles. Niks meer. Dat wil niet zeggen dat ik ontevreden ben. Het wil alleen maar zeggen dat het vandaag op kantoor wel ging.

Eleanor (*klopt liefdevol op zijn hand*): Goed. Als jij maar niet ontevreden bent.

Ethel: Je hebt de koekjes vergeten.

Eleanor: Oh ja.

Ethel: Ik haal ze wel even.

Eleanor: Dank je wel, moeder. (*Ethel gaat naar de keuken. Even stilte terwijl ze thee drinken*) Ik neem aan dat ik op Juffrouw Fish lijk.

Sam: Jij? Jij lijkt helemaal niet op Juffrouw Fish.

Eleanor: Ik bedoel: al jaren lang niet meer opwindend.

Sam: Maar natuurlijk ben jij wel opwindend, schat. Ik zei dat kantoor niet opwindend was.

Eleanor (*blij*): Meen je dat echt?

Sam: Natuurlijk meen ik dat, schat. Sommige kantoren zijn opwindend, anderen niet. Dit is geen kantoor van het opwindende soort.

Eleanor (*beetje triest*): Ik had het over mij. Zou jij zeggen dat ik het opwindend type vrouw ben? (*Sam heeft zijn mond vol brood en moet die leegeten voordat hij kan antwoorden*)

Sam: Ja, natuurlijk zou ik dat. Ik ben niet het soort man die zou trouwen met een vrouw die niet opwindend was.

Eleanor (*opgevrolijkt*): Nee, natuurlijk ben je dat niet. Nog een boterhammetje?

Sam: Nou, nog eentje dan. (*neemt het. Ethel komt terug met schaal koekjes*)

Ethel: Alsjeblieft. Ze heeft ze zelf gebakken. (*zet schaal op tafel en gaat weer zitten*)

Sam: Om eerlijk te zijn... Ik heb niet veel trek.

Eleanor: Niks voor jou. En nog wel op zo'n koude avond. Je voelt je toch wel goed?

Sam (*staat op en loopt naar de haard*): Oh ja, ik voel me best. 't Zit zo: ik heb een hapje gegeten op kantoor voordat ik naar huis ging. (*Eleanor en Ethel kijken hem verbaasd aan*)

Eleanor: Dat heb je nog nooit gedaan.

Sam: Nee, dat weet ik.

Eleanor: Je wist toch dat ik de thee klaar zou hebben.

Sam: Ja, dat wist ik, schat. Maar zie je... er was een feestje.

Eleanor: Een feestje?

Sam: Zo is het.

Ethel: Op kantoor?

Sam: Op kantoor, ja.

Ethel: En je zei nog wel dat het geen opwindende dag was.

Sam: Het was maar een heel klein feestje, snap je. Niks bijzonders. Ik bedoel, ik was toch niets later thuis, wel? Precies op tijd; zoals altijd.

Ethel: Het zou niet erg geweest zijn als je wat later was gekomen, hoor.

Eleanor: Waar was dat feestje voor?

Sam: Voor Jack Andrews. Hij heeft een betere baan gekregen en vanavond was hij voor het laatst bij ons. Dus bracht hij een fles wijn mee en wat sandwiches... en, nou ja, het werd een afscheidsfeestje. Je kent ouwe Jack.. altijd bereid tot een fuifje.

Ethel: Ik dacht al dat je er een beetje blozend uitzag. Ik had kunnen weten dat je aan het drinken was geweest.

Sam: Eén glaasje wijn, moeder! Die Jack is een prachtkerel, dat moet ik zeggen. Het hart en de ziel van het feestje.

Eleanor: Hij schijnt echt succes te hebben.

Sam: Ja.

Eleanor (*niet kwaadaardig*): Ik bedoel: toen hij bij jullie kwam werken stond hij onder jou, weet je nog?

Sam: In het begin, ja.

Eleanor: Toen stond hij ineens aan het hoofd van de afdeling, en toen ging hij naar Public Relations, en nu dit!

Sam (*stopt zijn pijp*): Oh ja. We wisten wel dat Jack het ver zou schoppen. Is heel begrijpelijk, hoor. Ik bedoel maar, Jack is een

sympathieke vent. Hij heeft hard gewerkt en hij was populair. Ik denk dat dat zijn geheim is. *(opgewekt)* Ik bedoel, laten we er geen doekjes om winden, als je niet populair bent word je gepasseerd. Daar is geen twijfel aan. *(steekt zijn pijp aan)*

Eleanor *(na een korte stilte)*: Nu Jack de firma verlaten heeft komt er een vacature, niet? In Public Relations?

Sam *(op zijn hoede)*: Ja, dat klopt.

Eleanor: Ik vraag me af wie die baan zal krijgen.

Sam: Oh, ik denk niet dat ze dat al besloten hebben, schat. Ik bedoel, Jacks besluit om te vertrekken was erg plotseling. Ik denk niet dat ze tijd gehad hebben om over een vervanger te denken. *(hij vermijdt haar blik en houdt zich bezig met de inhoud van zijn tabakszak)*

Eleanor *(naar hem toe schuivend)*: Sam..?

Sam: Hoor eens schat, ik weet wat je wilt gaan zeggen maar dat wordt niks, snap je? Dus begin maar niet te dromen.

Ethel: Waarom niet?

Sam: Nou, in de eerste plaats, Public Relations zou niks voor mij zijn, moeder. Ik zou er niks van terechbrengen.

Eleanor: Je zou het kunnen proberen.

Sam: Eleanor...!

Ethel: Waarom niet?

Sam: Ik weet niks van Public Relations.

Eleanor: Je kunt er toch achter komen. Je kunt het leren. Jack Andrews heeft het ook geleerd.

Sam: Dat weet ik wel, schat. Dat weet ik wel. Maar Jack Andrews is Jack Andrews. Ik zou nooit kunnen zijn zoals hij, hoe ik het ook probeerde.

Ethel: Waarom niet?

Sam: Nou, in de eerste plaats is het te laat. Vijf jaar geleden misschien. Maar nu niet, Eleanor, nu niet.

Ethel: Waarom niet? *(Sam keert zich naar haar toe maar weet niet direct wat hij moet zeggen)*

Eleanor: Je bent een defaitist.

Sam: Ik ben geen defaitist. Maar ik weet wat ik aankan en wat ik niet aankan.

Eleanor: Je wilt het niet eens proberen.

Sam: Ik wil het niet proberen, Eleanor, omdat het niks zou worden. Sommige mensen zijn gemaakt voor Public Relations. Ik bedoel, als je een vent als Jack Andrews ziet dan zeg je: Nou, die knaap is geknipt voor Public Relations. Maar ik? Ik ben niet het type voor Public Relations. Je moet het juiste type zijn. Dat is het enige dat ik wil zeggen.

Eleanor: Jack was in het begin ook niet het juiste type. Hij heeft zichzelf tot het juiste type gemaakt. Hij is veranderd. En als hij kan veranderen waarom zou jij dat dan niet kunnen.

Sam: Omdat... *(zoekt een antwoord)* omdat ik te oud ben, Eleanor.

Eleanor: Te oud? Je bent tweeënveertig.

Sam: Ja, en Jack is zevenendertig. Vijfendertig toen hij Public Relations ging doen. Vijf jaar kunnen een heel verschil maken. Als je tweeënveertig bent is het te laat om wat nieuws te beginnen.

Ethel: Ik heb nog nooit zo'n onzin gehoord. Te oud op je tweeënveertigste! Man, dat is de kracht van je leven. Ik las laatst in een tijdschrift over mensen tussen veertig en vijfenveertig. Kracht van je leven, stond er.

Sam: Ik zei niet dat ik met tweeënveertig overal te oud voor ben, moeder. Ik zei alleen maar dat ik te oud ben om een Public Relations type te worden, anders niet.

Eleanor: Dat is het helemaal niet.

Sam: Natuurlijk wel.

Eleanor: Dat is het niet.

Sam: Maar Eleanor!

Eleanor: Je bent gewoon bang. *(korte stilte. Sam keert zich van haar af)*

Sam *(rustig)*: Goed dan, Eleanor, ik ben bang. *(Eleanor gaat naar hem toe)*

Eleanor: Het.. het spijt me, Sam. Dat had ik niet willen zeggen.

Sam: Jawel, dat wou je wel. En als het waar is, waarom zou je het dan niet zeggen? En het kan best waar zijn. Misschien ben ik wel bang. *(glimlacht)* Misschien ben ik wel een Public Relations type die bang is.

Eleanor: Dus je gaat het proberen?

Sam: Dat heb ik niet gezegd. *(keert naar Ethel)* Heb ik dat gezegd, moeder?

Ethel: Moet je mij niet vragen.

Eleanor: Sam, alsjeblief, doe het voor mij.

Sam: Ben je dan niet tevreden met wat ik nu doe?

Eleanor: Dat moet je niet vragen, Sam, alsjeblieft. Je weet dat ik tevreden ben. Maar misschien zou ik nog, nou ja, tevredener kunnen worden.

Ethel: Waarom doe je geen poging? Dat kan toch geen kwaad?

Sam: Ik zou niet weten waar ik zou moeten beginnen.

Eleanor: Begin maar eens met Meneer Shelton op te bellen en vraag hem of je in aanmerking kunt komen voor die vacature.

Sam: Meneer Shelton opbellen? Niemand belt meneer Shelton op.

Ethel: Waarom niet?

Sam: Moeder, ik wou dat je eens ophield met de hele tijd te zeggen "waarom niet." Ik zal hem een brief schrijven. Ik denk dat dat de manier is. Een brief. Ja, morgenvroeg meteen.

Ethel: Tegen de tijd dat hij die brief krijgt heeft hij de baan al aan een ander gegeven.

Eleanor: Je moet met hem praten, Sam.

Sam: Als hij mij geschikt vindt voor die baan zal hij me zo wel uitkiezen.

Eleanor: Je weet dat dat niet waar is.

Sam: Als hij mij niet vraagt wil dat zeggen dat hij mij niet geschikt vindt.

Ethel: Ik durf te wedden dat Jack Andrews aan de telefoon zou hangen voordat hij de deur achter zijn rug dicht had.

Sam: Dat zeg ik de hele tijd al. Ik ben geen Jack Andrews en dat zou ik ook nooit kunnen zijn. Hij en ik pakken de zaken heel verschillend aan.

Eleanor: Wel, hoe zou hij het dan aanpakken?

Sam (*lacht*): Jack kennende denk ik dat hij het zou gebruiken als een excuus om een feestje te geven.

Eleanor (*plotseling gedecideerd*): En dat is precies wat jij gaat doen.

Sam: Eh?

Eleanor: Jack Andrews is niet de enige die feestjes kan geven. Er is geen enkele reden waarom jij geen feestje zou geven.

Sam: Nee.. er is geen enkele reden.. waarom ik geen feestje zou geven.

Eleanor: Nou, doe je het? (*een ogenblik van aarzeling. Sam kijkt Eleanor aan dan Ethel*)

Ethel: Waarom niet?

Sam: Goed! (*draait zich met een ruk om naar Eleanor*) Goed. Ik doe het. Wie vragen we?

Eleanor: Meneer Shelton, om te beginnen.

Sam: Denk je dat hij komt?

Eleanor: Je zult ervan staan te kijken hoeveel mensen er komen als ze weten dat er gratis gegeten en gedronken kan worden.

Sam: Gegeten?

Eleanor: Ja, er zal iets te eten moeten zijn. Maak je geen zorgen, ik zal heus geen koude kip en gerookte zalm kopen. En paar worstjes en een stukje cheddar zal het karwei moeten klaren.

Sam: Om het karwei met meneer Shelton te klaren zul je wat meer nodig hebben dan een paar worstjes en een stukje cheddar.

Eleanor: Laat het eten maar aan mij over. Bel nou eerst meneer Shelton maar en kijk of hij kan komen. Morgenavond.

Sam: Dat is nogal plotseling.

Eleanor: We moeten niet wachten tot volgende week. Dan is die baan vergeven. Zij duwt hem richting telefoon en geeft hem de hoorn in de hand. Weet je het nummer nog?

Sam: Ja, ik.. ik geloof het wel.

Eleanor: Vooruit dan. *(Sam wil het nummer draaien en verliest dan de moed)*

Sam: Zouden we dit wel doen, Eleanor?

Eleanor: Natuurlijk. Vooruit nou. *(Sam begint het nummer te draaien)* En terwijl jij belt maak ik een lijstje van de mensen die we gaan uitnodigen. Al die mannen van kantoor om te beginnen. *(zij zit aan tafel met een bloknote en een pen)*

Sam: Daar zullen ze van opkijken!

Eleanor: Ze zullen nog meer opkijken als ze meneer Shelton hier zien.

Sam *(aan de telefoon)*: Hallo.. is dat 5667? Oh, is meneer Shelton aanwezig? Dank U. *(tegen Eleanor)* Hij is thuis. Iemand gaat hem roepen. Ik zou nu op kunnen hangen, Eleanor en hij zou nooit te weten komen dat ik het was.

Eleanor: Als je nu ophangt praat ik nooit meer met je.

Sam *(aan de telefoon)*: Hallo. Bent U dat, Meneer Shelton? Dit is Sam Fortune. *(pauseert)* Sam Fortune. Ik werk bij U op de zaak. Ja precies. *(tegen Eleanor)* Hij weet wie ik ben. *(in de telefoon)* Nou.. ik.., nee er is niks aan de hand meneer Shelton. Nee, met mij is alles in orde, dank U. Ik.. ik belde U om te vragen of U... Nee, geen zaken meneer Shelton. Ik wou het U net vertellen. Ik wou U vragen of U zin hebt om morgenavond langs te komen. Mijn vrouw en ik geven een feestje. Nee, nee, alles is prima in orde, dank U, meneer Shelton. *(stilte)* Ja, Fairfield Road, nummer 24. Ongeveer half acht. *(hij kijkt naar de hoorn en hangt dan langzaam op)* Eleanor: Nou? Sam, wat zei hij?

Sam *(als verdoofd)*: Hij zei: Met genoeg. Hij KOMT!

Hij laat zich in een stoel zakken, niet in staat het te geloven. De lichten gaan langzaam uit. Na enkele ogenblikken gaan de lichten weer langzaam aan. De volgende avond. Eleanor legt de laatste hand aan de kamer. Ethel komt binnen met een bord worstjes.

Eleanor: Dank je wel, moeder. Zet het daar maar neer.

Ethel: Ik had nooit gedacht dat ik de dag nog zou meemaken dat mijn zoon zijn werkgever zou proberen te paaien met een bord koude worstjes en een stukje stinkkaas.

Eleanor: Zo doe je dat, moeder. Iedereen doet het tegenwoordig. Jack Andrews doet het voortdurend en kijk eens wat een succes hij heeft.

Ethel: Daar komt niets goeds van, let maar eens op. Kundigheid en goede manieren zouden genoeg moeten zijn. Je zou mijn Albert er nooit op betrappen dat hij zijn werkgever ook maar een spijsverteringskoekje zou aanbieden. Hij kende zijn plaats.

Eleanor (*staart uit het raam*): Wat een weer.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto